

ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

«Το προσωπικό κάνει τα πάντα, αλλά υπάρχουν ελλείψεις»

Ο ΔΙΑΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ ήχος της σειρήνας του ασθενοφόρου γύρω στις 5 το απόγευμα θα σημάνει τον συναγερμό. Επικρατεί ένας μικρός πανικός αλλά μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα ο ασθενής έχει περάσει την είσοδο του νοσοκομείου αλλά δυστυχώς ήταν ήδη αργά. Περίπου μισή ώρα αργότερα ήχησε και πάλι ο αποκρουστικός ήχος της σειρήνας ενός άλλου ασθενοφόρου. Οι σκυόρπι ανοίγουν τον δρόμο και ακολουθείται ξανά η ίδια διαδικασία. Λίγο αργότερα, στο προαύλιο, οι συγγενείς, μέσα στον πόνο και τη θλίψη τους δεν παραλείπουν να επισημάνουν τις προσπάθειες των γιατρών. «Ο πατέρας μας έπαθε ανακοπή. Δεν τα κατάφερε. Φτάσαμε στο νοσοκομείο και οι γιατροί έκαναν προσπάθειες ανάνηψης όπως και οι άνθρωποι μέσα στο ασθενοφόρο κατά τη διάρκεια της διαδρομής, αλλά δεν μπόρεσαν να κάνουν κάτι. Το ασθενοφόρο έφτασε στο Καματερό μετά από δύο ώρες. Πήραμε πολλές φορές τηλέφωνο, αλλά υπήρχαν πολλές τροχαίες σήμερα και άργησε πολύ».

Εκεί βραδιάσει για τα καλά, το ρολόι δείχνει 22:46 και στο προαύλιο έξω από το τμήμα επείγοντων περιστατικών, συγγενείς και φίλοι περιμένουν στωικά, άλλοι με ένα τσιγάρο στο χέρι, κάποιιο κρατώντας ένα ποτήρι καφέ. «Ηρθαμε στις 19:30 με μια φίλη μας, 30 χρονών κορίτσι, γιατί ένιωθε μούδιασμα στο χέρι, στο κεφάλι και ειδικά στο αυτί. Μετά από μία ώρα την είδε νευρολόγος, μας είπε να πάμε σε παθολόγο και ότι θα κάνει μαγνητική εξέταση στο κεφάλι. Ακόμη περιμένουμε. Αφού δεν υπάρχει προσωπικό, γιατροί, νοσηλευτές, δεν υπάρχει τίποτα, τι περιμένουμε; Καλύτερη εξυπηρέτηση;», εκφράζουν την αγανάκτησή τους οι φίλοι της ασθενούς, μα συνάμα έχουν έναν καλό λόγο να πουν για το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. «Και οι άνθρωποι δίνουν τα πάντα. Εντάξει, γίνεται χαμός αλλά λυπάμαι τους γέροντες που περιμένουν. Πιστεύω ότι όλα αυτά οφείλονται στην έλλειψη προσωπικού. Οι άνθρωποι κάνουν το καλύτερο δυνατό».

Πρωτοβάθμια φροντίδα

Περασμένα μεσάνυχτα και η περιπλάνησή μας στους διαδρόμους σταματά στο καρδιολογικό τμήμα. «Πολλές φορές, ανάμεσα στα κρεβάτια αναγκάζομαστε να βάλουμε ισάριθμα φορεία ή ακόμη και διπλοπαρκαρισμένα μπροστά από αυτά. Εν τω μεταξύ, έχουμε μια σειρά με την οποία βλέπουμε τους ασθενείς, οι οποίοι δεν τη γνωρίζουν και νομίζουν ότι τους έχουμε ξεχάσει. Το βασικό πρόβλημα είναι ότι στη χώρα μας δεν υπάρχει αποτελεσματική πρωτοβάθμια φροντίδα» αναφέρει χαρακτηριστικά ειδικευόμενος γιατρός.

ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ δίνουν γιατροί και νοσηλευτές, ώστε να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες της εφημερίας

ΤΑ ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ αυτά που έχουν προτεραιότητα. Μόλις ακούγεται ο διαπεραστικός ήχος των ασθενοφόρων σημαίνει συναγερμός. Επικρατεί ένας μικρός πανικός. Στον διάδρομο έξω από το τμήμα του Παθολογικού, όπου πάντα συγκεντρώνεται ο περισσότερος κόσμος, οι πολίτες περιμένουν υπομονετικά τη σειρά τους. Λόγω της πολύωρης αναμονής η ένταση είναι αναπόφευκτη

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΗΝ τη γενικά ήρεμη εφημερία, που έζησε το «Εθνος», η ελάχιστη ώρα αναμονής αγγίζει τις δύο ώρες. Στο προαύλιο έξω από τα επείγοντα περιστατικά, συγγενείς περιμένουν στωικά, χωρίς να λείπουν και κάποιες ευχάριστες νότες, όπως το ζευγάρι της φωτογραφίας

«ΑΥΤΟΨΙΑ» ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΧΡΥΣΑ ΚΛΕΙΤΣΙΩΤΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΘΑΛΕΙΑ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Το ρολόι δείχνει ακριβώς 14:30. Η πινακίδα στην οδό Μαρασλή φωτίζεται αναγράφοντας τη λέξη «εφημερεύει» ενώ παράλληλα ανοίγει η κεντρική είσοδος του νοσοκομείου Ευαγγελισμός και περνά το κατώφλι και το πρώτο ασθενοφόρο.

Μόλις ξεκίνησε άλλη μια γενική εφημερία στο μεγαλύτερο νοσοκομείο των Βαλκανίων. Στην αίθουσα αναμονής τα νούμερα έχουν φτάσει τον αριθμό 165. Οι πρώτοι πολίτες έχουν έρθει από νωρίς το πρωί, ακόμη και από τις 10:00 για να προμηθευτούν το πολυπόθητο χαρτάκι και να πάρουν σειρά προτεραιότητας. Πρόκειται για μη επείγοντα περιστατικά.

Τα περιστατικά

«Ετσι συμβαίνει κάθε φορά που εφημερεύει το νοσοκομείο. Ξεκινάει με δεκάδες έως και εκατοντάδες άτομα να περιμένουν για να ανοίξει η γενική εφημερία. Αυτό σημαίνει ότι τα πραγματικά οξεία περιστατικά είναι ένα πολύ μικρό ποσοστό της τάξεως του 20-30% και τα περισσότερα, δηλαδή 60-70%, είναι περιστατικά που έπρεπε να έχουν αντιμετωπιστεί στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, είτε στη δημόσια είτε στην ιδιωτική», εξηγεί ο κ. Ηλίας Σιώρας, διευθυντής στην καρδιολογική κλινική του Ευαγγελισμού και πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο.

«Η μεν δημόσια υπολείπεται ή δεν υπάρχει, δηλαδή τα πρώην πολυϊατρεία του ΙΚΑ έχουν κλείσει ή υπολείπονται ενώ ο κόσμος, ειδικά τα φτωχά και μεσαία

Αγωνία, ουρές, νεύρα και παρεξηγήσεις συνθέτουν την εικόνα σε κάθε γενική εφημερία του νοσοκομείου, που κατά μέσο όρο εξετάζονται 1.000 με 1.500 ασθενείς. Η ελάχιστη αναμονή ξεπερνά τις δύο ώρες. Αντιμέτωποι με τον πόνο και τις ελλείψεις οι γιατροί

στρώματα δεν έχουν χρήματα να διαθέσουν για τον ιδιώτη γιατρό και έτσι κατευθύνονται στα νοσοκομεία ειδικά στα μεγάλα», επισημαίνει ο κ. Σιώρας.

Οι καθυστερήσεις, οι ουρές, τα νεύρα, οι παρεξηγήσεις συνθέτουν με τον πλέον γλαφυρό τρόπο την εικόνα που επικρατεί σε κάθε γενική εφημερία εδώ στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός όπως άλλωστε συμβαίνει και στα υπόλοιπα σε όλη τη χώρα.

Τις πύλες του Ευαγγελισμού, κάθε τέταρτη ημέρα που εφημερεύει, περνούν κατά μέσο όρο 1.000 - 1.500 άτομα. «Οι πόρτες μας είναι σε όλους ανοικτές», δηλώνει η διοικήτρια κ. Νάγια Μπτσάκη κάνοντας λόγο για εξαιρετικά δομημένο νοσοκομείο με μεγάλη παράδοση που άρχισε να λειτουργεί από το 1884. «Οι γιατροί μας, το νοσηλευτικό, το διοικητικό και όλο το λοιπό προσωπικό, υπερβάλλουν εαυτόν,

δίνουν όλο τους το είναι και να μου επιπρέψετε να πω ότι στα δύσκολα που περνάει η πατρίδα μας αυτά τα χρόνια, αυτοί οι άνθρωποι είναι οι σημερινοί ήρωες που στηρίζουν τις δομές του εθνικού συστήματος Υγείας. Αυτό το πιστεύω ακράδαντα. Ενα σύστημα που έχει παθογένειες, όμως πρέπει όλοι μας να το στηρίζουμε. Γι' αυτό και μας εμπιστεύεται η πλειονότητα όχι μόνον των κατοίκων της Αττικής αλλά και όλης της Ελλάδας».

Ταλαιπωρία και εντάσεις

Πάντως, ακόμη και σε αυτή τη γενική, ήρεμη εφημερία, που έζησε από κοντά το «Εθνος» το βράδυ της Πέμπτης, η ελάχιστη ώρα αναμονής αγγίζει τις δύο ώρες. Στον διάδρομο έξω από το τμήμα του Παθολογικού, όπου πάντα συγκεντρώνεται ο περισσότερος κόσμος, οι πολίτες περιμένουν υπομονετικά τη σειρά τους. Κάποιες στιγμές η ένταση λόγω της πολύωρης αναμονής είναι αναπόφευκτη. Μετά από λίγο, τα πνεύματα ηρεμούν και ο καθένας βυθίζεται στις σκέψεις του. «Περιμένουμε. Δεν μας έχει δει κανένας και βλέπω να μπαίνουν άτομα που έρχονται τώρα, όχι από τα επείγοντα. Δεν ρωτάω, γιατί, θα βρω άκρη αν το κάνω;», διαμαρτύρεται μια 19χρονη κοπέλα η οποία όπως μας είπε ήρθε από το Ιλίων για να κάνει εμβόλιο επειδή νωρίτερα το απόγευμα τη δάγκωσε σκύλος. «Βρίσκομαι εδώ από τις εννέα το βράδυ και είναι 23:30».

Ήταν μια από τις καλές βραδιές, αφού δεν χρειάστηκε να βγουν ράντσα στους διαδρόμους, καθώς την πύλη του νοσοκομείου πέρασαν μόλις 761 ασθενείς.

«ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ, το νοσηλευτικό και όλο το λοιπό προσωπικό υπερβάλλουν εαυτόν, δίνουν όλο τους το είναι. Στα δύσκολα που περνάει η πατρίδα μας αυτά τα χρόνια οι άνθρωποι αυτοί είναι οι σημερινοί ήρωες», δηλώνει η διοικήτρια κ. Νάγια Μπτσάκη

